

Jólesz György

AZ A TÉTOVA DALLAM

[SZÁZ ÉVE MÁR]

2018-02-28 | SZÁZ ÉVE MÁR, VERS

A vonó kicsit se reszket.
Sem a bal kéz, ahogy tartja
azt a kopott, lakkjavesztett

hegedűt. S az ujjak rajt' a

fogólapon, mint a kecses
kötéltáncosok, libbennek
tompa fényű és egyenes
húrokon, míg az ébennek

sötét foltjai futkosnak
virtuálisan a kéznek
ellenében, és ahogy csak
nézzük, nyugodt minden részlet.

Nem remeg a hegedűs sem,
teszi, amit tenni tanult:
játszik, talán lelkesülten,
bár a hang bánatos-fakult.

Ami reszket, az a dallam!
Őrült zaj utáni csendben,
félve, óvatosan, halkan
szól. Védtelen és esetlen.

kép | Everett Historical, shutterstock.com. Ifjú utcai hegedűs Belgrádban karácsonykor, 1918. Lewis Hine fotója.